

Wojfen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, indbegreb nogle af de Bemærkninger, jeg havde fremsat; jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, men blot udtale, at, naar han mente, at Hærløvens Princip var bevaret med Hensyn til Udgangen til Befalingsmandsklassen derved, at der fremdeles krævedes, at de Vedkommende først skulde være vaabensvæde, saa har jeg ogsaa gjort opmærksom paa, at man ikke har villet springe det over, hvilket jeg ogsaa anser for en Selvfølge. Men hvad der er det Væsentligste efter min Betragtning, er, at man tillader at springe over Officersstolens næstnyngste Klasse, idet man henviser til Hærløvens § 89, hvorved der altsaa bliver en særlig Udgangsegamen til Officersstolen, saa at man altsaa vil komme til at stille Forbringere til Udgangen der, hvilket vil faae Konsekvenser, som jeg ikke i og for sig kan billige, naar det ikke er under Gjennemførelsen af en almindelig Ordning, at man kommer ind paa saadanne Foranstaltninger. Jeg har ikke betegnet Forslaget som blot tilfugtende at skaffe en forøget Pension tilveie for nogle Officerer; saaledes udtalte jeg mig ikke, men jeg sagde, at det tilfugtende at bringe en forøget Pension tilveie, hvorved de Vedkommende kunde forblive til Raadighed for Hæren, og det er forsaavidt den jamme Lante, som det ærede Medlem udtalte. De forskjellige Inkonsekvenser, som det høie Thing vistnok har gjort sig skyldig i ligeoverfor en mere eller mindre stykkevis Reform af Hærløven, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. I og for sig ved man jo, at det høie Thing ikke er saa særdeles konsekvent. Det skal jeg fuldstændig indrømme og navnlig skal jeg indrømme det ligeoverfor det ærede Medlem efter den Forhandling, vi nylig havde angaaende Hærløven. Og saa i den Henseende vil det ærede Medlem kunne anføre en Inkonsekvens. Men en stor Del af de Forslag, som det ærede Medlem nævnedes, ere dog nærmest at betragte som supplerende. Navnlig maa en Række af forskjellige mindre Forslag, som gjennemførtes i de første Aar, efter at Hærløven var udfommen, nærmest betragtes som supplerende. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere i de store Ulemper, som for Diebliffet findes, og som findes for hvert Aar i stigende Grad. Tilstedeværelsen af dette Forhold maa virke med hen i den Retning, som forekommer det mig, ogsaa fra anden Side maatte finde Støtte, at det er mere og mere nødvendigt, at vi komme til en Gjennemførelse af Hærløvens Revision. Det er egentlig den eneste Veie, der til Syvende og sidst viser sig mulig. Jeg ser ikke, hvorledes man skal kunne være uenig med det ærede Medlem for Randers Amts 2den Balgkreds (N. P. Jensen) i, at det bliver mere og mere urimeligt at anvende saa store Midler paa Forsvarsvæsenet, naar vi fra alle Sider høre den samme Tone, at det er dog mere eller mindre hentastede Penge, man yder dertil, at man ikke i

nogenjomhelst Retning har noget Tilfredsstillende, men at der i den Henseende kun er Misnøie og Mistillid tilstede paa alle Punkter. Jeg har foreleden udtalt, at jeg ikke kan se rettere, end at det ved en Revision af vore Forsvarslove vil blive uafviselig nødvendigt at foretage Reduktioner paa visse Omraader og Styrtelser paa andre, og at vi blive stillede overfor den nødvendige Forbring at træffe et Valg, i hvilken Retning vi ønske vort Forsvarsvæsen udviklet. Jeg tror, at det vil for hvert Aar, der gaar, hvor Priserne paa alt det Materiale og de Midler, som Forsvarsvæsenet kræver, blive større og større, visse mere og mere nødvendigt, at man maa indskrænke sig til visse Omraader — maa vælge det One eller det Andet — og at det er og mere og mere vil vise sig at være en forgjæves Anstrengelse at søge at skaffe sig Noget i alle de forskjellige Retninger; thi saa faar man i Virkeligheden Intet. Jeg ser derfor ikke rettere, end at en Revision af Hærløven maa vi søge at komme til. Jeg ser meget vel de Vanstueligheder, man i den Henseende har at overvinde, idet der jo ikke har viist sig nogen synderlig Tilbøjelighed fra Krigsbestyrelsens Side til at komme de Ansøkselser imøde, som vi fra vor Side have foresøgt, og det er dog klart nok, at i den Henseende vil en Indbødemmen være absolut nødvendig. Men, man skulde jo vente, at der var Noget i, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgkreds (Berg) gjentagne Gange har flaaet paa, at til næste Session vil et frugtbart Arbejde paa dette Omraade kunne finde Sted, og Barfler har man i den nye Konstellation, der forsaavidt har fundet Sted ogsaa paa det politiske Omraade, saa man vel nok kan vente, at der vil blive gunstigere Udsigter til at aare at faae en Revision gennemført. Men som Sagen staar for Diebliffet, er jeg ikke istand til at stemme for det foreliggende Forslag, og da den ærede Forslagsstiller selv har opfordret mig til at undlade at stemme for det, naar jeg ellers kun vil begrave det i Udvalg, skal jeg føie ham i denne Opfordring, og jeg skal saaledes stemme imod dette Lovforslags Overgang til 2den Behandling.

Thomsen: Forsaavidt det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, yttrede, at Lovforslaget gik mod Hærløvens Mand derved, at næstnyngste Klasse for Officersstolen var ophævet (Wojfen: Nei. Andre: Jo, jo). Ja, da sagde dog det ærede Medlem noget Signende, og i alt Fald er der vist flere end jeg, der have opfattet det ærede Medlem paa den Maade. Jeg vil derfor i den Henseende udtale, at der aldeles ikke ved det nærværende Lovforslag er paatænkt nogen Ophævelse af næstnyngste Klasse. Eventuelle administrative Forandringer, der kunne blive en Følge af, at dette Lovforslag vedtages, maa selvs-